

Sygn. akt **IV U 1083/13**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Preneta - Ambicka

Protokolant: sekr. sądowy Dorota Saj

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2013 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przyznanie prawa do emerytury

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 30.04.2013r. znak (...) - 1/15/ (...)

I. oddala odwołanie,

II. wniosek wnioskodawczyni R. S. o przyznanie prawa do emerytury przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu. -

Sygn. akt IV U 1083/13

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 14 października 2013 r.

Decyzją z dnia 30 kwietnia 2013 r. znak: (...) – 1/15/ (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na art. 66 § 3 i art. 180 ustawy kodeks postępowania administracyjnego z 14 czerwca 1960 r., art. 405 kpc w zw. z art. 83 b ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwrócił wniosek R. S. z 9 kwietnia 2013 r. o wznowienie postępowania w sprawie przywrócenia prawa do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. W uzasadnieniu powyższego organ rentowy wskazał, że właściwy do rozpoznania skargi o wznowienie postępowania jest sąd a nie organ rentowy.

R. S. zakwestionowała prawidłowość wydanej przez organ rentowy decyzji zarzucając niewyjaśnienie istniejącego stanu faktycznego i przyjęcie, że występuje z wnioskiem o wznowienie postępowania podczas gdy w rzeczywistości domaga się ona przywrócenia jej prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu opieki nad dzieckiem. Wnosiła o uchylenie zaskarżonej decyzji i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. domagał się jego oddalenia z przyczyn tożsamych co wskazywane w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawczyni R. S. w oparciu o decyzję ZUS z 3 września 1997 r. uzyskała prawo do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Decyzją z 25 lipca 2008 r., wskutek wznowienia postępowania w sprawie, organ rentowy odmówił w/w prawa od emerytury wskazując, że stwierdzone u dziecka wnioskodawczyni schorzenie nie wykazuje upośledzenia sprawności organizmu w stopniu wymagającym stałej opieki a zatem wnioskodawczyni nie posiada uprawnień do wcześniejszej emerytury z tego tytułu. Jednocześnie organ rentowy uchylił decyzję pierwotną i wstrzymał wypłatę świadczenia.

Decyzja powyższa była następnie przedmiotem oceny i rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie, który wyrokiem z dnia 10 grudnia 2008 r. sygn. akt IV U 1413/08 oddalił odwołanie R. S. od niej złożone. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 12 lutego 2009 r. sygn. akt III AUa 68/09 oddalił apelację wnioskodawczyni a dalej Sąd Najwyższy oddalił kasację wnioskodawczyni wyrokiem z 7 października 2009 r. sygn. akt II UK 38/09.

W dniu 23 marca 2012 r. R. S. złożyła w (...) Oddział w R. wniosek o „rozpatrzenie jej sprawy pod kątem przywrócenia prawa do emerytury od 1 sierpnia 2008 r.” odwołując się do treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 28 lutego 2012 r. uznającego za niezgodny z Konstytucją art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a który to przepis stanowił podstawę odmowy przez Zakład prawa do emerytury.

Decyzją z 29 marca 2012 r. Zakład zwrócił powyższy wniosek wskazując w uzasadnieniu decyzji, że w przypadku gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie sądu można żądać wznowienia postępowania przed sądem przez wniesienie skargi w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału.

Kolejnym wnioskiem, złożonym w ZUS 29 marca 2012 r. wnioskodawczyni wystąpiła o wznowienie postępowania w sprawie odmowy prawa do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Ponownie też odwołała się do orzeczenia Trybunału z 28 lutego 2012 r. Pismem z dnia 10 kwietnia 2012 r. organ rentowy poinformował wnioskodawczynię, że wniosek o wznowienie należy złożyć do Sądu.

W dniu 11 kwietnia 2013 r. R. S. wniosła do ZUS kolejny wniosek o przywrócenie prawa do wcześniejszej emerytury. Jako podstawę prawną żądania wznowienia wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 lutego 2012 r. Ustosunkowując się do jego treści Zakład 30 kwietnia 2013 r. wydał zaskarżoną w sprawie decyzję, którą zwracał ów wniosek stwierdzając swą niewłaściwość do jego rozpoznania.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o niebudzącą wątpliwości dokumentację z akt emerytalnych wnioskodawczyni.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że R. S. pomimo wielokrotnego pouczenia jej przez organ rentowy zarówno w decyzji jak i pismach kierowanych do w/w o braku właściwości ZUS do rozpoznania jej wniosku o wznowienie postępowania w przedmiocie przywrócenia prawa do emerytury z tytułu opieki sprawowanej nad chorym dzieckiem, uwag powyższych nie uwzględniała i bezwzględnie kolejne wnioski składała i kierowała właśnie do organu rentowego. Tymczasem jak ustalono w sprawie kwestia odmowy prawa do takiej emerytury była przedmiotem sądowego postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem sądu powszechnego. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie oddalił apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego z 10 grudnia 2008 r. oddalającego złożone przez nią odwołanie od decyzji ZUS. Również Sąd Najwyższy wyrokiem z 7 października 2009 r. oddalił kasację wnioskodawczyni.

Nie ulega wątpliwości, że w sprawach zakończonych prawomocnym orzeczeniem sądu zastosowanie znajdują przepisy art. 401¹ kpc i następne, zgodnie z którymi w przypadku gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją aktu normatywnego, na podstawie którego wydane zostało orzeczenie sądu można żądać wznowienia postępowania w tej sprawie i właściwym do wznowienia postępowania jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie,

a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej. Wniesienie skargi ograniczone jest terminem trzech miesięcy od daty wejścia w życie orzeczenia Trybunału.

Skoro zatem R. S. złożyła wniosek o wznowienie postępowanie do ZUS a nie do sądu czyli wniosła go do organu niewłaściwego, w myśl art. 66 § 3 kpa, mającego zastosowanie w postępowaniu przez organem rentowym, wniosek ten podlegał zwrotowi. Decyzja więc ZUS i stanowisko wyrażone w tym zakresie jest prawidłowe co czyni odwołanie złożone od niej niezasadnym. Skutkiem uprzedniego podlegało ono oddaleniu w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Niemniej jednak wnioskodawczyni we wniosku o wznowienie postępowania z 11 kwietnia 2013 r. zawarła również wniosek o przyznanie jej emerytury, co następnie precyzyjnie potwierdziła w treści złożonego odwołania od decyzji ZUS z 30 kwietnia 2013 r. Wniosek taki formalnie złożony powinien być przedmiotem decyzji ZUS, zatem na podstawie art. 477¹⁰ kpc jako nowe żądanie, dotychczas przez organ rentowy nie rozpoznane Sąd przekazał wniosek organowi rentowemu.